

рече: Има: и каза: Въ рѣкѣ-тѣ на Вавилонскій-тѣ царь ще бѣдешъ прѣданъ.
 18 И рече Іеремія на царь Седекіѣхъ: Що съмь съгрѣшилъ на тебе, или на рабы-тѣ ти, или на тѣзи людіе, та мя турихте въ тѣмницѣхъ-тѣхъ? И дѣ съжъ ваши-тѣ про-
 19 роци, които въ прорекохъ, и казахъ: Вавилонскій-тѣ царь нѣма да дойде въръзъ васъ и въръзъ тѣзи земіѣхъ? За то слушай сега, молихъ, господарю мой царю: да бѣде пріета, молихъ, молба-та ми прѣдъ тебе: и не мя вращай въ домъ-тѣ на Іо-
 20 наана писецъ-тѣ за да не умрѣхъ тамъ.
 21 Тогазъ заповѣда царь Седекія, и турихъ Іереміѣхъ подѣ стражъ "въ дворѣ-тѣ на тѣмницѣхъ-тѣхъ, и давахъ му всякой день по единъ хлѣбъ отъ улицѣхъ-тѣхъ на хлѣб-
 22 бари-тѣ, "до дѣ ся сврши всячкихъ хлѣбъ на градъ-тѣ. И съдѣше Іеремія въ дворѣ-тѣ на тѣмницѣхъ-тѣхъ.

ГЛАВА 38.

1 И "чухъ Сафаѣя Матеановъ-тѣ сынъ, и Годолія Пасхоровъ-тѣ сынъ, и "Іухалъ Селемievъ-тѣ сынъ, и "Пасхоръ Мелхивъ-тѣ сынъ, думы-тѣ които Іеремія говори на всячкы-тѣ людіе и рече:
 2 Така говори Господь: Който "сѣди въ тойзи градъ, ще умре отъ ножъ, отъ гладъ, и отъ моръ; но който излѣзе при Халдейцы-тѣ, ще остане живъ, и жи-
 3 вотъ-тѣ му ще бѣде корысть за него, и ще бѣде живъ: Така говори Господь:
 4 "Тойзи градъ непрѣмѣнно ще ся прѣдаде въ рѣкѣхъ-тѣхъ на войскѣхъ-тѣхъ на Вавилонскій-тѣ царь, и ще го прѣвеме. И реко-
 5 хъ князове-тѣ на царя: "Да ся умрѣти, молимы, тойзи человекъ; защото разсла-
 6 бя рѣдѣ-тѣ на ратници-тѣ мѣжкіе, които съжъ останжли въ тойзи градъ, и рѣдѣ-тѣ на всячкы-тѣ людіе, като имъ казува такъ-
 7 кызы думы; защото тойзи человекъ не иска добро-то на тѣзи людіе, но зло-то. И рече царь Седекія: Это, въ рѣкѣхъ-тѣхъ ви е; защото царь-тѣ не може нищо про-
 8 тивъ васъ. Тогазъ "сзѣхъ Іереміѣхъ, та го хвърлихъ въ ямъ-тѣхъ на Мелхіѣхъ царевъ-тѣ сынъ, кояго бѣ въ дворѣ-тѣ на тѣмницѣхъ-тѣхъ: и снѣхъ Іереміѣхъ съ вѣжя: и въ ямъ-тѣхъ нѣмаше водъ, но тина: и заглѣбнѣхъ Іереміѣхъ въ тинѣхъ-тѣхъ.
 9 И "когато чу Авдемелехъ Еѣіопянинъ-тѣ, единъ отъ скопцы-тѣ, които бѣше въ домъ-тѣхъ царевъ, че турихъ Іереміѣхъ въ ямъ-тѣхъ, като съдѣше царь-тѣ въ Ве-
 10 наминовъхъ-тѣхъ порѣхъ, Излѣзе Авдемелехъ изъ царскій-тѣ домъ, та говори на царя, и рече: Господарю мой Царю, тѣзи че-

ловѣци сторихъ зло въ всячко що на-
 11 правихъ на пророкъ Іереміѣхъ, когото хвърлихъ въ ямъ-тѣхъ: и той ще умре отъ гладъ на мѣсто-то дѣто е; защото нѣма вече хлѣбъ въ градъ-тѣ. И заповѣ-
 12 да царь-тѣ на Авдемелеха Еѣіопянинъ-тѣ, и рече: Земи отъ тукъ тридесетъ чело-
 13 вѣцы съ тебе, та извади пророкъ Іере-
 14 міѣхъ изъ ямъ-тѣхъ прѣди да умре. И зѣ Авдемелехъ человекъ-тѣ съсъ себе си, и влѣзе въ царскій-тѣ домъ подѣ съ-
 15 кровищницѣхъ-тѣхъ, и зѣ отъ тамъ ветхы дрипы, и ветхы парцалы, и гы спуснахъ съ вѣжя въ ямъ-тѣхъ при Іереміѣхъ. И рече на Іереміѣхъ Авдемелехъ Еѣіопянинъ-тѣ: Тури сега ветхы-тѣ дрипы и парцалы подѣ подмыщы-тѣ си, подѣ вѣжя-та. И
 16 направи Іеремія така. И "истеглихъ Іе-
 17 реміѣхъ съ вѣжя-та, и изведохъ го изъ ямъ-тѣхъ: и останъ Іереміѣхъ "въ дворѣ-тѣ на тѣмницѣхъ-тѣхъ.
 18 И проводи царь Седекія та доведохъ пророкъ Іереміѣхъ при него, въ третій-тѣ входъ който е въ домъ-тѣхъ Господень: и рече царь-тѣ на Іереміѣхъ: Ще тя попы-
 19 тамъ едно нѣщо: не скрый отъ мене нищо.
 20 И рече Іеремія на Седекіѣхъ: Ако ти явишъ, нѣма ли непрѣмѣнно да мя умрѣ-
 21 твишь? и ако тя свѣтвувамъ, не щешъ да мя послушашъ.
 22 И заклѣ съ скривно царь Седекія на Іереміѣхъ, и каза: Живъ Господь, "който направи намъ тѣзи душѣхъ, нѣма да ты умрѣтишь, нито ще ты дамъ въ рѣкѣхъ-тѣхъ на тѣзи человекъ, които искатъ душѣхъ-тѣхъ ти.
 23 И рече Іеремія на Седекіѣхъ: Така говори Господь, Богъ на силы-тѣхъ, Богъ Израилевъ: "Ако напестихъ излѣзешъ "при князове-тѣхъ на Вавилонскій-тѣ царь, тогазъ ще ся упаци животь-тѣ ти, и тойзи градъ нѣма да ся изгори съ огнь: и ще бѣдешъ живъ ты, и домъ-тѣхъ ти: Ако ли не излѣзешъ при князове-тѣхъ на Вавилонскій-тѣ царь, тогазъ тойзи градъ ще бѣде прѣданъ въ рѣкѣхъ-тѣхъ на Халдейцы-тѣхъ, и ще го изгорятъ съ огнь, и "ты нѣма да избѣгнешъ отъ рѣкѣхъ-тѣхъ имъ.
 24 И рече царь Седекія на Іереміѣхъ: Азъ ся боѣхъ отъ Іудей-тѣхъ, които прибѣгнахъхъ при Халдейцы-тѣхъ, да мя не прѣдадѣтъ въ рѣкѣхъ-тѣхъ имъ, "и ся поругахътъ съ мене.
 25 И рече Іеремія: Нѣма да *ты* прѣдадѣтъ. Послушай, молихъ, гласъ-тѣ Господень, който азъ ти говорѣхъ: и ще ти бѣде добро, и животь-тѣ ти ще ся упаци.
 26 Ако ли не рачишь да излѣзешъ, това е слово-то което Господь ми показа: И это, всячкы-тѣ жены, които съжъ останжли въ

а Гл. 32; 2. 38; 13. 28.

м Гл. 38; 9. 52; 6.

—

д Гл. 21; 10. 32; 3.

а Гл. 21; 8.

б Гл. 37; 3.

в Гл. 21; 1.

г Гл. 21; 9.

д Гл. 21; 10. 32; 3.

е Вижъ Гл. 26; 11.

жс Гл. 37; 21.

з Гл. 39; 16.

и Ст. 6.

й Гл. 37; 21.

к Иса. 57; 16.

л 4 Цар. 24; 12.

м Гл. 39; 3.

н Гл. 32; 4. 34; 3. Ст. 23.

о 1 Цар. 31; 4.